МАМА УМРЯ ДНЕС

СЦЕНАРИЙ НА

КАТЕРИНА ЛАМБРИНОВА и ФИЛИП АНДРЕЕВ

БЪРЪ ФИЛМ, СЕПТЕМВРИ 2022

1.ЕКСТ.ДЕН. ГРАДИНКАТА ПРЕД ЦЪРКВАТА „СВ. СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ”

Свъсен есенен ден, вали досаден дъждец. По первазите на прозорчетата, арките и куполите отстрани на църквата са се сгушили мокри гълъби. **САШО** (24-годишен, симпатичен, рижав, слаб, вглъбен) стои до страничния вход и дърпа разсеяно от джойнта, който държи, докато гледа нагоре към гълъбите. Не изглежда да бърза за някъде. Димът се носи плавно нагоре през пожълтелите есенни клони на голямо дърво.

Приближава слабичко 13-годишно момиче с рижава коса и черен суитшърт - **КАЛИНА** (сестра на **САШО).**

КАЛИНА

Сашо, трябва да влизаме вече.

САШО дърпа за последно, гаси фаса и бавно тръгва към предната част на църквата, последван от **КАЛИНА**. Пред централния вход има паркирана катафалка, събират се опечалени на различна възраст. **САШО и КАЛИНА** се приближават към входа. Висока, припряна жена около петдесет (**ДОРА** - къса руса коса, големи сини очи, слаба и елегантна фигура) го спира, до нея е мъжът й **КОСТА** (шейсет-годишен, с побеляла гъста коса, сресана назад, сериозно изражение).

ДОРА

Хайде малко по-бързо, че всеки момент

започва ритуалът.

КОСТА се е вторачил в **САШО** и кимва неопределено, след което с **ДОРА** се запътват навътре към църквата. **САШО** се оглежда. Встрани до църквата стоят група подгизнали клошари, скупчени около една пейка. **САШО** ги забелязва и тръгва към тях.

САШО

/подканя ги с ръка/

Елате вътре... има жито, вино.

Клошарите се раздвижват заинтригувани.

Черен бленк. Излиза заглавието на филма.

2.ИНТ. ДЕН. ЦЪРКВА СВ. СЕДМОЧИСЛЕНИЦИ

Под един красив стенопис на Светите Седмочисленици в страничната част на църквата, групата клошари от пейката, които с раздърпаните си побелели бради странно приличат на светците над тях, си похапват тихо сладки и пият вино. **САШО и КАЛИНА** са застанали до ковчега на покойната им майка **ЛИЗА**, до тях е и **ДЯДО ИМ ЙОСИФ** (78-годишен, с бяла брада, бивш университетски преподавател във философския факултет, наскоро е прекарал инсулт), а малко встрани - **ДОРА и КОСТА.** В кристално чистата акустика на църквата ехти красиво песнопение на църковния хор.

Погледът на **САШО** се носи по *различни детайли от интериора на църквата - стенописът на свода на подпокривния купол; светлината, която се прокрадва през прозореца и огрява нежно позлатения иконостас…* Разглежда лицата на опечалените, потънали в тишина, между тях се откроява **ЦЕЦО** (слаб мъж на около 45, с изпито лице, набола брада, зализана назад дълга коса), които е нервен, изглежда леко подпийнал.

САШО се оглежда, сякаш търси някого, но не го вижда в множеството. Забелязва, че напрежението е отключило силен тик в едната половина от лицето на **ЙОСИФ.** Тик, който той не може да контролира. **САШО** стиска окуражаващо ръката на дядо си.

3.ЕКСТ. ДЕН. ПРЕД ЦЪРКВАТА

Опечалените излизат един по един навън. Дневната светлина контрастира с тъмнината в църквата. **САШО** е като замаян. Камбаните на църквата бият протяжно и настоятелно. Докато **САШО** свива цигара, до него застават леля му **ДОРА** и чичо му **КОСТА.**

ДОРА

(надвиква камбаните)

Сашо, нали знаеш, че винаги можеш

да разчиташ на нас с чичо ти Коста.

Усеща се, че **ДОРА** иска да продължи, но спира дотук. **КОСТА**, който досега е гледал безизразно, продумва.

КОСТА

Моите съболезнования, момче.

Всичко ще се нареди.

САШО кима. Загледан е в двама служители на погребалната агенция, които са изнесли ковчега и го товарят на катафалката. От общата глъчка и шумотевица изплуват отделни реплики от типа *"Кой ги пусна тия клошари в църквата?"*, *"Къде е бащата на децата?"*, *"Няма го, но ето го онзи Цецо"*. **САШО** наблюдава **ЦЕЦО**, който стои встрани, изолиран от всички и нервно пуши цигара. Хвърля фаса си и навъсен си тръгва, след като катафалката потегля.

ДОРА надвиква шумотевицата с команда.

ДОРА

Който има желание, може да дойде да

изпием по едно в памет на Лиза и горе.

Сашо, Калина, готови ли сте?

ДОРА поглежда и към **ЙОСИФ**. Той й отвръща със студен поглед и започва с мъчително куцукане да се придвижва към улицата.

4.ИНТ.ДЕН. АПАРТАМЕНТ. ТРАПЕЗАРИЯ/ХОЛ/КАБИНЕТ/ДЕТСКА СТАЯ

Голям апартамент в идеалния център на София, със западнал буржоазен чар. Създава усещане за безпорядък, претрупаност от стари вещи. В повечето от стаите има огромни библиотеки с книги. Настроението е минорно, в помещенията е мрачно, леко разхвърляно, сякаш вече се усеща липсата на майка в дома.

На масата в трапезарията са подредени сладки, жито и алкохолни напитки. Гостите стоят по групички, говорят си и отпиват вино от чашите си. **ЙОСИФ** е седнал в креслото си в претрупания с книги, картини и вехтории кабинет. На вратичка на шкафче на секцията виси окачен, патиниран от времето, седесарски плакат от началото на 90-те. Кабинетът е отделен от хола и трапезарията с портал, който сега е отворен. Така **ЙОСИФ** едновременно присъства и

отсъства от събирането. Изглежда изцяло погълнат от гръмко звучащата от радиото до него класическа музика. Помръдва само за да отпие голяма глътка от уискито си. Ръката му трепери и ледът в чашата му потраква силно. **САШО** се е загледал в дядо си и стои мълчаливо с чаша вино леко встрани от суетнята. През това време **ЛЕЛЯ ДОРА** е в стихията си, организира нещата и раздава команди.

ЛЕЛЯ ДОРА

Таня, дай да направим още няколко

чинийки с жито и сладки, че не

стигнаха. Коста, виж дали всички си имат

нещо за пиене. Къде е Калина? Сашо, я

иди да я викнеш да помага!

САШО машинално се подчинява на леля си и се запътва към детската стая. Там **КАЛИНА** е седнала на прозореца, слуша музика от големи слушалки и усърдно гали ушите на **кучето АЙРА** (ирландски сетер), в опит да овладее напиращите в очите ѝ сълзи. **САШО** застава до нея на прозореца. **КАЛИНА** го поглежда за миг, след което отново зарейва поглед навън. **САШО** не намира какво да ѝ каже, а и тя едва ли ще го чуе от слушалките. Той също се заглежда през прозореца. Гледа дълго - куполите на църквата, премрежени от голи черни клони на голямо дърво, прелитащите над покривите на отсрещните кооперации птици, минаващите трамваи и лутащите се по улицата малки фигури. В стаята нахлува **ЛЕЛЯ ДОРА.**

ЛЕЛЯ ДОРА

Калина, иди моля те да помогнеш на

леля си Таня.

КАЛИНА сваля слушалките, неохотно става и се запътва към вратата.

ЛЕЛЯ ДОРА приклещва **САШО** на прозореца.

ЛЕЛЯ ДОРА

Виж, Сашо, може би не е най-подходящият

момент, но не знам къде и кога ще те видя

пак, а трябва спешно да се вземат

решения.

ДОРА прави пауза, изчаквайки докато **КОСТА** също се появи в стаята.

ЛЕЛЯ ДОРА

Майка ти има доста дългове. Знаеш, че ѝ

беше трудно да те издържа в Дания и да ти

плаща образованието, а на всичкото отгоре е

теглила заеми и за да му покрива на онзи

пройдоха Цецо изцепките.

(пауза, очаква реакция на
САШО, такава няма)

Виж, много мислихме с чичо ти. Най-добре
би било да продадем апартамента. Ще вземем
Калина при нас, ти ще си продължиш следването.
Не виждам друг начин.

Докато тя говори, **САШО** продължава да гледа през прозореца. **КОСТА** решава, че е време да се намеси.

КОСТА

Сумите не са малки. Ние не можем

да ги покрием.

(пауза, леко изнервено)

Как ще я карате изобщо?

ДОРА

А за дядо ти може би ще е най-добре

да потърсим специализирана грижа.

След кратка пауза, без да отговори нищо, **САШО** обръща гръб на леля си и чичо си и тръгва да излиза. Иззад гърба си чува злобния глас на **ДОРА.**

ДОРА

Поне баща ти да помагаше с нещо!

А той дори на погребението не

благоволи да дойде!

В това време се появява **КАЛИНА** и казва тихо, така че главно **САШО** да я чуе.

КАЛИНА

Леля Таничка нещо изтрещя.

САШО

Защо, какво й е?

5.ИНТ. ДЕН. АПАРТАМЕНТА. СПАЛНЯ ЛИЗА.

Двамата влизат в стаята на покойната **ЛИЗА,** където заварват **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** (60, добродушно изражение, с разклатени нерви, лесно я избива на плач) седнала на леглото, прегърнала голяма снимка в рамка, на която майка им е в 20-те си години (красива, със силно излъчване, с буйна червена коса и големи сини очи), да ридае.

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА

Боже, каква красавица. Боже, Боже…

Защо си го сложи този грях!

САШО и **КАЛИНА** присядат до **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА.** Той я потупва по рамото в опит да я успокои. **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** продължава да нарежда.

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА

Много млада си отиде! (пауза)

Тежко й беше. Да ви отгледа сама,

с професията на актриса. То на актрисите

им е много тежко.

(пауза, гледа към **САШО,**

подбира си думите)

Много беше... емоционална...

САШО става и се запътва с бърза крачка към тоалетката, на която са разположени 3-4 полупразни бутилки с концентрат, а до тях стоят няколко малки кристални чашки от старинен сервиз. **САШО и ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** пият текили. **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** ентусиазирано подканва и **КАЛИНА** да опита, щяло да намали напрежението. **КАЛИНА** се противи известно време, но после склонява. **САШО** сипва на **КАЛИНА** половин доза. Тримата удрят заедно втори рунд. Вече развеселена от силния алкохол, **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** изведнъж се вторачва в подаващите се от отворена желязна кутия за бижута гердани.

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА

Майка ви беше жена с вкус.

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА измъква един гердан от кутията и започва да го разглежда. **САШО** я гледа известно време замислено.

САШО

Можеш да вземеш каквото ти харесва.

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА поглежда сконфузено с гердан в ръка, не знае как да постъпи или какво да каже. **САШО** става.

6.ИНТ.ДЕН. АПАРТАМЕНТА. ВЕСТИБЮЛ/ТРАПЕЗАРИЯ/ТОАЛЕТНА

САШО излиза в широкия вестибюл. Опитва се да си събере мислите. Изглежда объркан. Получава съболезнования и утешителни потупвания от далечни роднини, на които отвръща разсеяно. Шумно и задимено е. Вижда, че **ЙОСИФ** е затворил портала на кабинета си, отделяйки се напълно от присъстващите. **ДОРА и КОСТА** си шушукат нещо – дочува бегло, че говорят за него. **САШО** остава загледан пред себе си за няколко секунди, след което тръгва рязко към тесния дълъг коридор. Пробва вратата на банята, отвътре някой крясва "Заето". Продължава по коридора и хлътва в тясна тоалетна. Затваря се вътре в отчаян опит за усамотение. Пали нервна цигара, вади телефона си и звъни на някого, дълго време слуша сигнала "свободно". Затваря, хвърля цигарата и излиза. Промъква се към антрето, където в един от ъглите стои голям куфар със закачен етикет от скорошен полет. Вади спортно горнище и си го облича. Слага каишката на **кучето АЙРА** и излиза от апартамента, без да забележи **КАЛИНА**, която го гледа от другия край.

7. ИНТ/ЕКСТ. ДЕН. СТЪЛБИЩЕ/ВХОД НА СТАРА СОФИЙСКА КООПЕРАЦИЯ

САШО слиза по сумрачното стръмно стълбище на кооперацията. Излиза в тесен проход между две кооперации, а оттам през желязна порта изскача на оживената, шумна улица.

8.ЕКСТ. ДЕН. УЛИЦА "ШИШМАН"

Малко по-надолу по улицата неизбежно достига до барчето, пред което на два дървени барплота, изнесени направо на тесноватия тротоар, **ЦЕЦО** се напива с обичайните кибици - класически безделници от центъра. **САШО** го забелязва отдалеч и веднага пресича на другия тротоар, проправяйки си път между паркирана кола и разбутани кофи за боклук. По улицата с глухо бучене минава мотор. **Кучето АЙРА** го съпровожда с истеричен лай. **ЦЕЦО** ги забелязва и се провиква след **САШО.**

ЦЕЦО

Ей, Сашкоо!

САШО забързва ход, дърпайки **АЙРА** на къс повод. Хвърля кос поглед назад, за да види как **ЦЕЦО** удря голяма гневна глътка от водката си и продължава надолу, плувайки през следобедната навалица по тясното тротоарче, ограничено допълнително от оградата на вечно

продължаващите по улицата ремонтни дейности. Минават покрай огромен багер, чиято механична ръка се издига чак до последните етажи на надвисналите кооперации от двете страни на тясната уличка, преди да се стовари отново в дупката, за да загребе.

9.ЕКСТ. ДЕН. МАЛКО ПО-КЪСНО. ЦЕНТРАЛНИ УЛИЦИ

САШО дълго върви безцелно с **кучето АЙРА** из центъра. От слушалките му звучи песен на "Нова Генерация":

Аз обичам да се повдигам

над мислите

и да гледам как си отиват

птиците.

Аз обичам да се издигам

над църквите

и да гледам как се усмихват

мъртвите.

Заглежда се в лица на минувачи, в преминаващи коли, в сградите, прозорците, в дребни улични случки. Забавя напрегнатия си ход, за да огледа разлепени по стълбове и входни врати некролози, и дълго ги изследва, сякаш иска да усети какво означава смъртта за всички тези хора и близките им. След това се понася пак.

10. ЕКСТ/ИНТ. ДЕН. ПОДЛЕЗ

САШО и кучето **АЙРА** са стигнали до подлеза на Спортната палата. Още преди да слезнат по стълбите, **САШО** вижда **КАЛИНА**, която доста безразсъдно се спуска със скейтборда си по стръмният проход за детски колички. **КАЛИНА** се прави, че не го забелязва. **САШО** я пресреща под клоните на красиво дърво, стърчаща нелепо насред бетона на подлеза.

САШО

Калина, що си тука?

КАЛИНА не отговаря.

САШО

Прибирай се. Горе ще откачат,

че ни няма и двамата.

КАЛИНА

Не искам. А ти къде отиваш?

САШО

Не съм много сигурен.

САШО тръгва да върви, **КАЛИНА** тръгва след него. Малко по-нататък в подлеза има машина за шоколадчета и снаксове. **САШО** спира и започва да ръчка машината с резки движения. Накрая измъква улова си - пакетче желирани бонбони.

САШО

Ето ти едни бонбони, а сега се прибирай.

КАЛИНА

Тия са мега гадни. Искам с теб.

САШО въздъхва. Тръгват отново да вървят. **САШО** слага няколко бонбона в устата си, наистина са гадни и ги хвърля в първата кофа.

11. ЕКСТ. СЛЕДОБЕД. ПАРК.

САШО, КАЛИНА и **АЙРА** продължават разходката си през Борисовата градина. Пуснато да тича свободно из просторните поляни, кучето подгонва многобройно ято птици, които излитат във въздуха. То тича безнадеждно след тях и лае.

КАЛИНА мята пръчка на **АЙРА** и кучето скача в празния басейн зад Обелиска в Борисовата градина и започва да тича насам-натам по дъното. **КАЛИНА** се изкатерва между два постамента на паметника. След няколко секунди брат й застава до нея. От процепа виждат небето, калната поляна и града в далечината.

САШО

Ти сигурно не го помниш това. Била си
на 3-4. Нещо много бяхме ядосали мама и тя
ни изгони от вкъщи. Възпитателно. Като
излязохме, дълго се лутахме безцелно и
решихме да отидем при татко. Само че стигнахме
дотук, тук беше пълно с деца, които карат
шейни и си останахме цял ден.

КАЛИНА

Мама се беше побъркала да ни търси
и като ни видя ни би по един шамар,
а после се разплака от радост. И
през целия път до вкъщи ни прегръщаше
и се смееше.

САШО я поглежда замислено. **КАЛИНА**, потънала в спомена, рее поглед към града, който се мержелее далеч долу в ниското. Изведнъж нещо ѝ хрумва, вади червило от раницата си и оцветява в червено устните на двама прегърнали се съветски войника.

12. ЕКСТ. СЛЕДОБЕД. ПАРК.

САШО, КАЛИНА и АЙРА вървят нагоре през Борисовата градина. Минават през подлеза под бул. Яворов и продължават по малки безлюдни пътеки в гората около Телевизионната кула. **КАЛИНА** държи повода на кучето, а **САШО** върви малко пред нея и също придържа повода по-нагоре, почти при нашийника, в случай, че **АЙРА** се дръпне силно.

КАЛИНА

Брат ми, това е много мило,
но не съм на пет.

САШО не отговаря, но нещо, което почти наподобява усмивка, преминава през лицето му.

Постепенно двамата потъват сред зелените борови дървета на Ловния парк.

КАЛИНА

Брат ми, ти какво ще правиш с
тия глупости, които ти ги наговори леля?

САШО

(след време)

Ти не го мисли това сега.

Продължават да вървят. Разменят си слушалките по нейно настояване – тя слуша неговата музика, той нейната. В далечината, измежду върховете на боровете, се вижда много висок и тесен тухлен блок.

13. ИНТ. СЛЕДОБЕД. ВХОД/СТЪЛБИЩЕ/КОРИДОРИ НА ВИСОК ТУХЛЕН БЛОК

САШО, КАЛИНА и АЙРА влизат през отворената входна врата на блока. Изкачват се все по-нагоре по стълбите, над равнището на боровите дървета, които се виждат през стълбищния прозорец. За разлика от стълбището, коридорът е мрачен и тъмен. **САШО и КАЛИНА** се спират пред дървена врата с желязна решетка. До вратата са наредени много празни бутилки от бира, готови за замяна. **САШО и КАЛИНА** се ослушват, отвътре няма никакви признаци на живот.

Звънят на звънеца. Нищо не помръдва. Звънват още веднъж, после пак, накрая се отказват.

САШО

Той и от собственото си погребение ще

се скатае.

Бузите на **КАЛИНА** пламват, а очите й се насълзяват от чувството за разочарование, което се опитва да прикрие. С бързи движения вади от раницата си шарен тефтер и цветен маркер, откъсва лист хартия и написва: **"ТАТКО, МАМА УМРЯ ДНЕС".** Пъхва го под вратата. **САШО** я наблюдава безмълвно. Слага ръка на рамото й и я повежда обратно надолу по стълбите.

14. ЕКСТ. СЛЕДОБЕД. ПРЕД ВИСОКИЯ ТУХЛЕН БЛОК

Отстрани на блока виждат паркиран деветдесетарски, раздрънкан, мръсен мерцедес.

САШО

Дали още си я държи отключена

тая барака?

КАЛИНА веднага пробва едната задна врата, която наистина е отключена. Шмугва се вътре. **САШО** също влиза. В колата е мърляво, коженият салон е отдавна протъркан, има празни шишета, книги и списания. **САШО** отваря жабката – вътре има измачкани документи и касови бележки от бензиностанции, разни други боклуци, много касетки, надписвани на ръка. **САШО** разравя, за да разгледа касетките. Измежду тях изпада една малка хартиена снимка, на която са двете деца, горе-долу от същия период, за който ставаше въпрос и в спомена им от преди малко. **САШО** задържа снимката в ръцете си. През това време **КАЛИНА** намира ключа от колата най-отдолу в жабката. Показва го на **САШО.**

КАЛИНА

Защо си държи ключа от колата в

жабката?

САШО

За да не си го загуби, ако се напие.

КАЛИНА слага ключа и завърта - раздрънканият мерцедес изревава, включват се и чистачките.

САШО

Да се разходим малко и после ще се

върнем да видим дали не се е прибрал.

15. ИНТ. СЛЕДОБЕД. В КОЛАТА

САШО, КАЛИНА и **кучето** се возят в колата из София. **САШО** шофира, **КАЛИНА** и **АЙРА** са на задната седалка. Слушат "100 години" на "Нова Генерация".

САШО

Нали знаеш, че баща ни свири
в това парче?

КАЛИНА не казва нищо. Поглежда през прозореца. По улицата пред колата се появяват гълъби. **САШО** се заглежда в тях, но не намлява. Гълъбите се разлитат в последния момент.

16. ИНТ./СЛЕДОБЕД МАЛКО ПО-КЪСНО. В КОЛАТА

Забили са се в задръстване на Лъвов мост и не помръдват. **САШО** се е загледал в мизансцена около себе си - на спирка на безброй рейсове равнодушно стои тълпа от омърлушени, оръфани хора. Контингентът наоколо се състои от всякакви съмнителни типове - тарикати с анцузи, смугли субекти на тумби, разпищолени тийнейджъри с чалга излъчване. Красиви, но ужасно занемарени сецесионни сгради от началото на миналия век доживяват дните си като евтини почасови хотели.

САШО

София ми липсва.

Докато той се е зазяпал, **КАЛИНА** тайно си е пресипала от патронче ром в шише кола и отпива.

Изненадана от този рядък случай на споделяне на емоция от **САШО,** тя го поглежда с усмивка.

КАЛИНА

Тогава остани.

Колите отпред са се размърдали и **САШО** потегля.

17. ИНТ. ПРИВЕЧЕР. ПАРКИНГ

С колата стигат до внушителната сграда на стар соц многоетажен закрит паркинг. Малко преди входа на паркинга, **САШО** спира и започва да звъни продължително по телефона, но никой не му отговаря.

КАЛИНА

Къде отиваме?

САШО

Да видим един приятел от университета.

Потеглят пак и се насочват към входа, където спират пред спуснатата бариера. В охранителната будка, 68-годишен едър мъж, облечен с тъмно синя униформа (**БАЙ ПЕШО**) се е вторачил в малко телевизорче. Тъкмо преди да отпие от малката си чашка с ракийка, той забелязва "натрапниците" и излиза навън.

ОХРАНИТЕЛЯ

Какво търсите тука? Тука е само с

абонаменти!

САШО е смъкнал прозореца и тъкмо се кани да отговори, когато от тъмнината изплува силуета на **КАМЕН** (28-годишен, остър поглед, буйна брада и също с униформа на охранител), който се приближава към групата.

КАМЕН

Какво могат да търсят, освен смисъл на

съществуването в безкрайна и безразлична

към нас вселена.

КАМЕН се наслаждава известно време на неразбиращата физиономия на **БАЙ ПЕШО.**

КАМЕН

Мене търсят, мене!

ОХРАНИТЕЛЯ

Каква работа имат с теб тука?

КАМЕН

Спокойно, бай Пешо. Всичко е точно.

КАМЕН се вмъква в колата, а **БАЙ ПЕШО** с неохота се прибира в будката и вдига бариерата. Колата продължава навътре и започва да се изкачва по етажите на паркинга.

КАМЕН

Казал съм ти да си по-дискретен,

бай ти Пешо долу видя ли го как се наостри?

Той, дори като му свърши смяната,

понеже не му се прибира - жена му умря,

дъщеря му е в Канада - ясна ви е историята -

кибичи тука, пие ракия и чака да му обясня,

защо има толкова самота и тъга по света.

САШО

Ти успя ли?

КАМЕН

Много го развълнува тезата на Шопенхауер,

че човек цял живот се люшка между болката

и скуката. Понеже има опит и в двете.

Паркирай ей тука.

18. ИНТ. ПРИВЕЧЕР. ПОСЛЕДЕН ЕТАЖ / ПАРКИНГ

Паркират колата и излизат. **КАМЕН** отива до една кола със спаднали гуми, очевидно отдавна пребиваваща там. Отваря вратата и от жабката вади едно пакетче и го подава на **САШО**, който му плаща.

КАМЕН

Знаеш ли тая кола на кой е?

(сочи чисто нов, скъп автомобил)

На министъра на транспорта. Държи си

я тука, без пари, на държавно.

САШО се приближава до колата, разкопчава си панталона и започва да пикае обилно по гумите и вратите. **КАМЕН** се захилва и застава до **САШО** и двамата препикават автомобила.

КАМЕН

Четливо се получи. Да ви черпя

един хашиш? От заведението?

САШО

Може.

Излизат на терасата през един разкован прозорец. Пушат и се наслаждават на гледката.

КАМЕН

Как е дядо ти?

САШО

Добре е.

КАМЕН

Да му предадеш поздрави!

(към **КАЛИНА**)

Дядо ви е голям пич! Страшен мизантроп!

Единственият професор в Софийския,

който не ме дразнеше.

Като идва реда на **КАЛИНА**, тя поема подадения ѝ от **КАМЕН** фас. **САШО** я поглежда.

САШО

Ти не трябва да пушиш!

КАМЕН

Остави момичето да си дръпне веднъж.

Докато се разправят, изведнъж се появява светлина от фенерче и се чува гласа на **ОХРАНИТЕЛЯ.**

БАЙ ПЕШО

Кой е тука?

В суматохата, **КАЛИНА** си дърпа здраво, преди да хвърли фаса. **КАМЕН** се омъглява в тъмното за секунди.

САШО

Точно си тръгваме. Страхотна гледка.

БАЙ ПЕШО

Ще извикам полиция!

САШО хваща за ръка **КАЛИНА** и я подкарва покрай **ОХРАНИТЕЛЯ.** Той продължава да ги заплашва, но все по-малко се чува какво казва. **САШО,КАЛИНА и кучето АЙРА** тичат надолу към изхода. Камерата улавя всеки един от тях в кратки портрети в движение. Адреналинът ги е завладял, в еуфория са и в един момент прихват да се смеят с пълен глас.

19. ЕКСТ. СОФИЯ / УЛИЦА / ПРИВЕЧЕР

Най-после излизат от паркинга. Развеселени са. Оглеждат се. От мъглата всичко наоколо е придобило металически сив цвят. Поемат надолу по дългата калдъръмена улица Бенковски. В далечината се виждат съвсем ясно пушещи комини. **КАЛИНА** криволичи върху

скейтборда си със зачервени от превъзбуда бузи. **АЙРА** се дръпва рязко и започва да души възбудено до една спряла кола. **САШО** поглежда какво е привлякло вниманието ѝ. До колата лежи умрял гълъб.

20. ЕКСТ/ ВЕЧЕР. ПРЕД СТАРА КЪЩА С ДВОР ОКОЛО ЖЕНСКИЯ ПАЗАР

Спират се пред порутена къща с висока ограда, зад която се долавя тихо музика и глъчка.

КАЛИНА

Това не е ли оня бар, в който киснеше

непрекъснато?

САШО

Да!

САШО се усмихва и позвънява на звънеца.

21. ИНТ. ВЕЧЕР. СТЪРЛИНГ БАР

Странно място, с приглушена светлина и дух на декадентски будоар. Пространството е начупено и разделено от множество коридорчета и по-малки помещения. В началото е трудно човек да се ориентира. На самия бар има още двама-трима души, редовна клиентела. **САШО** се запътва към бара, за да си поръча питие. **КАЛИНА** тръгва да се разхожда из помещенията. **САШО** взима водка за себе си и кола за **КАЛИНА** и тръгва след нея. Едва влезнал в съседното помещение, **САШО** съзира **РАЯ.**(25-годишна, с бяло лице и дълга, лъскава черна коса). Срещата е неловка.

РАЯ

Сашо! Ти си си тук?

САШО

(сдържано)

Май да…

РАЯ

Разбрах за майка ти.

Много съжалявам!

САШО

Благодаря.

Двамата стоят неловко и се чудят как да продължат. **РАЯ** се решава и го прегръща.

РАЯ

Как си? Защо не звънна, че си

се прибрал? С Мак се скъсахме да ти

пишем и звъним! Искахме да дойдем на

погребението!

САШО

(с насилено небрежен тон)

Споко, добре съм! (пауза) Просто не ми се

говореше с никой.

Изведнъж, от друга врата, се появява **МАК** (28-годишен, с иронично-цинично изражение и черно палто, прилича на студент-нихилист от роман на Достоевски).

МАК

А, блудният син!

Откри ли какво й е гнилото на Дания?

САШО

Тук сякаш е по-гнило.

Пауза. Двамата се прегръщат.

МАК

Ей, от два дни пия за Лиза! И за теб!

(пауза)

В тази връзка, отивам на бара за водка.

РАЯ

Вземи ми.

МАК се запътва към бара.

РАЯ

(оглежда се)

Сам ли си?

САШО

Всъщност съм с Калина, която някъде

зачезна. Ела да я намерим.

Двамата тръгват да обикалят. Ексцентрични персонажи, които пият, дремят или се целуват, са разпръснати тук-там из стаичките и коридорите. В едно помещение, под голяма древно-римска фреска настървено танцува **КАЛИНА**. Потна е, бузите ѝ са почервенели, а в очите ѝ има блясък. Личи си, че алкохолът я е хванал. Съблякала е суичъра си и е останала по потник. От време на време отпива от шишето с кола, което видяхме в колата. Докато танцува забелязваме, че изпод широките инфантилни дрехи, се крие женственост.

САШО и **РАЯ** са се спряли на вратата.

РАЯ

Леле, колко е пораснала!

САШО пие от чашата си и поглежда към **РАЯ**, надвиквайки музиката.

САШО

Ти как си?

РАЯ го гледа дълго, без да отговори, само леко се усмихва.

САШО

Пак ли сте заедно с Мак?

РАЯ

(усмихва се)

Не, слава богу! (Пауза)

Той си е със себе си.

Двамата мълчат известно време, отнесени в музиката и един в друг. Изведнъж от коридора се задава **МАК** с две чаши водка.

РАЯ

А за мене?

МАК

Ние с тебе ще пием от една чаша.

САШО отново поглежда към мястото, където доскоро е била **КАЛИНА**, но нея вече я няма. Започва да я търси из всички зали. Намира я в тоалетната да повръща. Помага й да държи главата си изправена над тоалетната чиния. После я вдига и измива лицето й на умивалника.

КАЛИНА

Като си заминеш, кой ще се грижи за мен?

САШО

(нежно)

Хайде да си тръгваме.

КАЛИНА не може да си стои на краката. **САШО** я изнася навън.

22.ИНТ.ВЕЧЕР.АПАРТАМЕНТ.АНТРЕ/ТРАПЕЗАРИЯ/ДЕТСКА СТАЯ.

С отварянето на входната врата **САШО, КАЛИНА, МАК, РАЯ и АЙРА** преминават от тъмното стълбище към топлата, жълтеникава светлина в апартамента. От трапезарията се чува суматоха, различни гласове; долавят се отделни реплики от разправия.

ДОРА

Ти си един паразит.

Манипулираше я и я използваше!

ЦЕЦО

(засегнат)

Аз може да съм паразит, но бях

единственият, който е до нея във

всичките ѝ кризи! Аз! А не себичната ѝ

сестра! Или пък…

(кима към креслото на ЙОСИФ)

…недостъпния ѝ баща!

(провиква се)

Нали така, професоре!

(пауза) Цялото семейство

сте сбъркани!

През това време **САШО и МАК**, последвани от **РАЯ**, пренасят **КАЛИНА** от широкото антре през трапезарията към детската стая. Разкрива се цялата картина - около голямата трапезарска маса, се е разположил **ЦЕЦО** заедно с трима свои приятели от барчето и всички са пияни. Опушено е зверски от цигарен дим. Единият от приятелите - едър, червендалест - държи в ръцете си мъничък джак ръсел териер. **ДОРА** е права, цялата изопната от нерви, докато **КОСТА** седи настрана и пуши. Приятелите гледат сеир и подклаждат огъня с ехидничене. **ЙОСИФ** стои все така в своя фотьойл и слуша разправията с ледено изражение.

ДОРА

Глупости! Ти се появяваше и си тръгваше,

когато ти скимне! Или когато ти свършат

парите!

АЙРА, затворена в антрето, моментално започва да лае по джак ръсела - натрапник, който ѝ отвръща с тихо ръмжене и джафкане. Влизането на групата прекъсва караницата и отпраща суматохата в нова посока. **ЛЕЛЯ ТАНИЧКА** първа забелязва състоянието на **КАЛИНА.**

ЛЕЛЯ ТАНИЧКА

О, боже и детето сега! Добре ли е?

ДОРА

(сепната, крещи)

Какво става тука?

ЦЕЦО удобно игнорира предишната хаплива реплика на **ДОРА** и тръгва със загрижен вид след **САШО, МАК, РАЯ** и **КАЛИНА.**

ЦЕЦО

Какво ѝ е на Калина? Калина, добре ли си?

САШО

Не е твоя работа.

МАК

Айде бягай, бягай, че ни пречиш.

АЙРА вече се задавя от лаене и блъска по вратата на антрето.

ДОРА

(крещи)

Някой да ги накара тия кучета да

млъкнат!

ЙОСИФ, който наблюдава внимателно цялата сцена от креслото си, е видимо разтревожен и разгневен.

САШО слага **КАЛИНА** в леглото ѝ, събува ѝ кецовете и я завива. На нея ѝ е видимо лошо. В това време от другата стая се чува гласът на **КОСТА**, който най-после се намесва, в опит да въведе ред.

КОСТА

Айде! Време ви е да си ходите!

ПРИЯТЕЛ 1

(хили се)

Гонят ни.

ЦЕЦО продължава да се вре до леглото на **КАЛИНА.**

ЦЕЦО

Не можете да ме изгоните! Аз

съм им повече баща на тия деца

от техния собствен!

Поглежда и към **САШО**, който го гледа втренчено и избухва яростно.

САШО

Никакъв не си ни. Махай се!

Импулсивно **САШО** се нахвърля върху **ЦЕЦО. ЦЕЦО** се заинатява, хваща се за леглото и гледа да изтласка **САШО.**

САШО

(крещи)

Махай се, бе. Махай се!

МАК също се мята върху **ЦЕЦО** и помага на **САШО** да го избутат в трапезарията. Пияните авери се изправят и се накокошинват.

АЙРА, успяла да проникне в трапезарията, се набутва под масата обръщайки един стол, който се стоварва с трясък, и се опитва да докопа джак ръсела.

ПРИЯТЕЛ 2

(държи джак ръсела във въздуха,

за да го предпази от **АЙРА)**

Хей, хей, айде по-кротко.

КОСТА

Какво се обаждаш, бе?

Става блъсканица. Падат чаши, чинии. **ДОРА** настървява **КОСТА** да ги изгони по-бързо, но той боязливо стои в периферията на боя.

ЙОСИФ, който досега е мълчал, се изправя бавно и мъчително от креслото си. Стъпил на краката си, той стои с профил към останалите и без да ги поглежда, се разкрещява с мощен, яростен глас, изваждайки наяве дълго спотаяван гняв.

ЙОСИФ

Стига! Всички да се махат!

Отивайте си.

Всички се сепват и застиват. В суматохата **САШО** и **МАК** успяват да избутат **ЦЕЦО** и приятелите му навън.

ЙОСИФ продължава да стои прав. Трепери. Очите му са насълзени.

ЙОСИФ

Казах всички! Тръгвайте си!

ДОРА, КОСТА и ЛЕЛЯ ТАНИЧКА започват да се суетят. **САШО** прегръща дядо си. **МАК и РАЯ** отстъпват към кухнята, за да не пречат на този крехък момент на близост и покаяние. **САШО** и **ЙОСИФ** стоят дълго прегърнати.

ЙОСИФ

(потупва го)

Деца, деца, все още имате нужда от мен,

а така не ми се живее вече.

Стоят така още секунда-две, после ЙОСИФ се отдръпва.

ЙОСИФ

Добре, добре. Помогни ми да седна и ми

подай уискито.

23. ЕКСТ. ВЕЧЕР. АПАРТАМЕНТ. ТЕРАСАТА.

Обстановката е утихнала, родните са си тръгнали. **РАЯ**, **САШО** и **МАК** са седнали на малка масичка на терасата, от която се слиза направо в тъмен вътрешен двор, обграден от високи кооперации. **САШО** е изял един тупаник в мелето и има кръв по веждата. **РАЯ** докосва нежно лицето му. **МАК** мълчаливо пуши цигари и пие водка направо от шишето. Изведнъж става рязко.

МАК

Ще тръгвам.

Пауза. **МАК** гледа **РАЯ**, но тя остава мълчалива и загледана в **САШО**. **САШО** се размърдва от унеса си и поглежда към **МАК**.

САШО

Благодаря ти.

МАК кимва, след което изчезва в тъмнината на двора.

24. ИНТ. ВЕЧЕР. АПАРТАМЕНТ. СПАЛНЯТА НА ЛИЗА.

САШО и РАЯ лежат един до друг в голямата спалня в стаята на **ЛИЗА** и гледат нагоре към тавана.

САШО

Преди, като бях по-малък, въобще не я разбирах

и това много ме потискаше. Винаги съм се

чувствал отчужден от нея, от баща ми,

от дядо, от идеята за семейство…

въобще от всичко.

(пауза)

Сега май я разбирам... и ми е още по-тъжно.

Очите на **САШО** се насълзяват, **РАЯ** го прегръща силно. Изтощени са и в тишината сънят бързо ги застига.

25. ИНТ. СУТРИН. АПАРТАМЕНТ. СПАЛНЯТА НА ЛИЗА

САШО се събужда от пробиващото в стаята утринно слънце. В леглото до него спят **РАЯ и КАЛИНА**, която се е преместила при тях през нощта, а кучето **АЙРА** е сгушено в краката им. Светлината прави всичко в стаята да изглежда по-бяло и чисто. Долавя се нежна и меланхолична музика от пиано. **САШО** дълго време наблюдава спящите момичета. Дългите им коси – едната черна, другата рижава – са се сплели на възглавницата. Опипва джобовете на намачканите си дрехи, с които е спал. Намира смачкана цигара и кибрит, пали. Става, насочва се към вратата на терасата. **АЙРА** скача веднага от леглото и тръгва след него с махане на опашка.

26. ИНТ. СУТРИН. АПАРТАМЕНТ. ТЕРАСА/КУХНЯ/КОРИДОР/ТРАПЕЗАРИЯ

САШО излиза на терасата. Мекото есенно слънце тъкмо се е показало зад една от високите съседни кооперации. Допушва цигарата си и я загася в пълен пепелник. Влиза в кухнята, където цари хаос от мръсни чаши, чинии и полу-празни бутилки. По коридора и в трапезарията положението е същото - някои столове са обърнати, навсякъде има счупени бутилки и чаши, разпиляна и стъпкана по пода храна. **САШО** на бърза ръка събира и изхвърля няколко от бутилките и пълните пепелници в един чувал, който оставя до входната врата.

27. ИНТ. СУТРИН. АПАРТАМЕНТА. КАБИНЕТ

ЙОСИФ, облечен в халата си, е в кабинета си. Седнал е пред пианото и свири "Октомври" от "Годишните времена" на Чайковски. **САШО** влиза при него, разменят си безмълвни погледи. **САШО** се обляга на прозореца. Слънчевата светлина влиза през прозореца на едри снопове. Йосиф продължава да свири красиво. От спалнята се чува смехът на **КАЛИНА и РАЯ.**

край